

STARIGRAD 1299 I PROLAZ ZAJEDNO!

miercuri, 26 septembrie 2012

Sve se može kad se hoće i kada postoji dobra volja. Kako je već znano i općenito poznato našoj javnosti, u Prolazu izmijenilo se rukovodstvo, a s time i sastav momčadi. O tome je pisao izvršni urednik u prošlom broju našeg novine. Novi je predsjednik Prolaza izabran Tudor Ivanoaica. S time, ujedno i s promjenom vlasti u karatevskoj općini, stanje se među ostalim normaliziralo i po pitanju sporta. Tako, 6.7.2012. godine, dva karatevska kluba stvorena od Karatevci, povezali su se međusobno i dali su ruku jedni s drugima kao dva brata. Među ova dva nogometna kluba nikad nije postojala svađa u pravom smislu, osim što je jedna manja grupica pojedinaca stvarala konfliktualnu situaciju, te stvarala razne neugodnosti koje nisu nikome i našim. Hvala Bogu to je iza nas i ne možemo o tome govoriti. Znači Starigrad i Prolaz konačno zajedno! I tako evo došlo vrijeme kada je pravda i dobro napokon prevladalo i po pitanju sporta. Od ove jeseni obje ekipe igraju na igralištu u Karatevu i sada se sve to može a prije se nije moglo. Starigrad igra s juniorima za Prolaz i to djecom isključivo iz Karateva, a seniori iz Starigrada i još nekoliko igra u bivšem Prolazu igraju za seniore u IV-toj rumunjskoj nogometnoj ligi, Karatev-severinske županije. O igralištu u Karatevu nakon prethodnih pozamašnih investicija prošle vlasti, nemože se ni lijepo govoriti, osim što se treba pod hitno u bližnjoj budućnosti tražiti nova sredstva i neko riješenje da se igralište u najmanjem mogućem roku napravi kako treba. Time bi se omogućile normalne uvjete za odvijanje utakmica, treninga, rekreacije, ali i svega ostalog čime bi se i veliko Karatevo moglo dieliti i ponositi. Izgled igrališta govori samo za sebe.

O rezultatima prvih odigranih utakmica dobru analizu napravio je Ivan Dobra u prošlom broju Graničar, pa ne možemo o tome previše sada pisati. Jedan od ciljeva Starigrada i Prolaza je da igraju i lokalna djeca. U ovom natjecanju nije isključivo samo rezultat bitan, cilj karatevskih ekipa iz Karateva nije se baviti profesionalno s nogometom, ali niti cilj nije da nas drugi predstavljaju (barem zasada, dok još imamo našu djecu) kao što to radi Vointa Lupak ili sada po novom Croatia Klokoti. Estetike Lupaku za dobre rezultate, ali oni nikad neće moći reći da su pobijedili Karatevo, jer oni kao takvo nemaju u njihovom sastavu lokalnih igrača hrvatskog podrijetla iz Lupaka, a niti snage da bez stranaca mogu igrati u IV ligi. Ovo nije napad na Lupak ili Klokoti, niti je neka isprika trenutnih rezultata Karateva, kao ni vlastito hvalisanje da je Karatevo najbolje, nego je realno inženjerski stanje današnje. Više niti nema onih pravih nogometnih utakmica i takmičenja u kojim su nekad igrali naši stari, kao što je nekad bilo u derbyjima prijašnjih generacija kada su se nadmetali, natjecali i igrali isključivo Karatevski Hrvati, međusobno. Nogomet i sport trebao bi spajati ljude, zbližavati ih i povezivati, a nikako stvarati neke frustracije, mržnju ili razne svađe. Ali, kako je moguće postojati taj općinski sportski boljić u našoj malenoj zajednici, te koliko je još vremena potrebno proći, dok shvatimo da nam je kolektivna mentalna svijest još vrlo krhka. Umjesto da na tome sustavno radimo i odgajamo mlade vlastitim dobrim i pozitivnim primjerima, neki ključni imbenici, nažalost stvari samo pogoršavaju (ne)namjerno?! Zsigurno da nikom nije drago govoriti, pogotovo kada se to događa, pa zato u neku ruku i razumijem nastanjene frustracije pojedinih naših, ljubitelja nogometa iz Karaseva, no to ne znači da bilo tko i bilo kada ima pravo osuđivati ekipu ili igrače. Igra se većinom protiv znatno jačih sastava gradskih ekipa i to treba imati na umu. Nije lako, ali tu smo – gdje smo, zahvaljujući i ponajviše našim vlastitim snagama! No, ukoliko nekome ne odgovara trenutno stanje, a želi se nešto drugo, neki poseban rezultat i biti pri vrhu tablice IV. lige, ili da nas predstavljaju neki drugi, a ne više naša djeca, u tom slučaju glavni podržavatelj ekipe trebao bi izdvajati puno više novaca, kao što to radi Lupak, sada i Klokoti i plaćati strane igrače. Pitanje je zašto? Svi dobri igrači, koji do u igrati kod nas, a nisu iz naših mjesta ne mogu besplatno doći i igrati. Pa gdje je onda stvar svega, kada drugi igraju umjesto naših djece, te još to neki naši predstavnici podržavaju. To bi bilo isto kao kada bi nekom platili da živi umjesto nas, ide u školu i u crkvu umjesto nas, ženi se umjesto nas itd. Koja je logika svega toga??! Samo zato da bi se zadovoljio neki ego. Dovedi strane igrače i tako sastavi dobru ekipu i imati dobre rezultate, može bilo

tko, kada uloži novac, i tako može biti dobar trener, vođa, predsjednik, itd., ali to bi trebala biti zadnja opcija u našem slučaju, jer ovo nije profesionalna liga. Drugo je kada doslovno nemaš vlastitu djecu ili nemaš dovoljan broj tvojih igrača. Ipak isprike ne postoje. Igrač treba stvarati, a da bi stvorio igrače treba puno godina truda i vrijeme podučavanja i rada. Kome se to isplati, taj trud, plaćati stružnjake, strpljenje, ulaganje kad je lakše dovesti strance - pa valjda nama. No, kako ulagači koji žele zaraditi preko noći i nije pravi ulagač, tako niti oni koji nisu stručnjaci za sport nikad ne će shvatiti srž sporta a možda niti bit života! Ti ljudi koji danas misle da podržavaju i razumju sve o sportu, razumju i podržavaju samo vlastitu slavu i ni sami sebi ne mogu priznati da je to tako. Bilo tko to ne želi shvatiti ili ne može razumjeti ili ne želi razumjeti ili je pak zlonamjerna, žele iiniti zlo ekipama, nepodržavaju i svoju djecu. Takvi ljudi zanima samo pobjeda pod bilo koju cijenu, misle i da samo oni su u pravu a druga mišljenja ne dolaze u obzir. Sigurno neki se ne e složiti s idejom da igraju naša djeca i istina je, lako nije, jer kako znamo svi, naši dečki esto moraju po i raditi u inozemstvo pa ih nema doma kada ih klub treba. Izme u ostalom, riječ je o jednoj generaciji koja je na zalazu polako, treba formirati nove mlade igrače koji u svoje vrijeme nažalost e oti i isto raditi vani, jer ovdje igraju isključivo volonterski, a od ne e g moraju živjeti. I tako krug se ponavlja. Ponavljam, prvenstveni cilj ne bi trebao biti rezultat, nego igranje naše djece ukoliko ih ima, da imaju neku zabavu, da poslije utakmice nebitno od rezultata, navija i zajedno s igračima svi skupa se na u kao u Austriji i družie neovisno o rezultatu. Treba to shvatiti ili pokušati svatko za sebe razumjeti ukoliko postoji dobra namjera i se to želi shvatiti. Naš igrači igraju srcem, onoliko koliko mogu i znaju, daju sve od sebe a mjesta za bolje uvijek ima hvala Bogu. Igraču ponosom, plaću kada gube i raduju se kad donesu pobjedu Karaevu. Nije sramota gubiti kada daje sve od sebe i zna prihvatiti poraz kako bi mogao i i dalje traže i se usavršavati. Ti isti igrači moraju i od ne ega živjeti, pa tako moraju napuštati svoj dom, svoje rodno selo, obitelj, pa tako i nogomet i to isto treba navija i razumjeti i shvatiti kao i svi ostali. Nogomet u Karaevu igra se iz užitka i momci daju sve od sebe. Bile su razne generacije, možda su neke igrale bolje, neke lošije od današnje generacije, ali ovim dečkima to danas igraju, kakvi god oni bili, treba im zahvaliti što su oživjeli ponovno sport u Karaevu i daju maksimum koliko mogu za Karaevu žrtvuju i se besplatno za svoje selo. Drugi ne e igrati za nas besplatno. Nažalost ne razumju svi sport, ali svi to misle da zanju! Treba svoju djecu podržati kakva god ona bila i kad gube i kad zarađuju, a ne ih stalno kritizirati, napadati i mještanje vlastito mišljenje ili politiku u sport. U najboljoj namjeri, puno uspjeha nadalje našim momcima i dobrih rezultata želi Hrvatska Graničica!

Slobodan Ghera